

ע"פ 5878/14 - שלמה תימן, פנחס נחמיאס נגד ע.יומ טוב נכסים
בע"מ, רשות מקראקי ישראל מחו"ז מרכז

בבית המשפט העליון

ע"פ 5878/14

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

הմבקשים:

1. שלמה תימן
2. פנחס נחמיאס

נ ג ד

המשיבים:

1. ע.יומ טוב נכסים בע"מ
2. רשות מקראקי ישראל מחו"ז מרכז

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דיןו של בית המשפט המחו"ז
מרכז מיום 15.7.2014 בה"פ 18184-11-11

בשם המבקשים:

עו"ד גלעד וקסמן; עו"ד לב זיגמן; עו"ד עומר דיAMENT

בשם משיבה 1:

עו"ד יצחק מקמל; עו"ד אלירן חבס

בשם משיבה 2:

עו"ד ערן בן-ארי

החלטה

1. המבקשים הם בעלי זכויות החכירה בmgrש. משיבה 1 (להלן: המשיבה) בבקשת רשום את הזכויות בmgrש על שמה. משיבה 2 (להלן: המנהל) סירבה, מטעמים שונים, לשנות את הרישום. התנהל הליך בבית המשפט המחו"ז, עמוד 1

ובסוףו ניתן פסק דין בהסכמה הצדדים (ה"פ 11-11-18184, כב' השופט ה' גרטטל). בפסק דין המוסכם נקבע, בין היתר, כי המנהל ימצא לבקשתם שומה וعليهم להסירה בתוך 30 יום. הובהר בפסק דין כי אם יחלקו המבקשים על השומה - "יסדרו את נושא התשלום תחת מהאה עד להכרעה בחילוקי הדעות שביניהם בין המנהל, ובלבך שלא יהיה בכך כדי לעכב את רישום הזכות על שם [המשיבה]."

2. בהמשך לפסק דין המוסכם הוציא המנהל שומה למגרש בסך כ-000,000 12 ל"נ. המבקשים הגיעו השגה על השומה, אשר לדבריהם צריכה לעמוד על כ-000,000 200 ל"נ. מאחר והשומה לא שולמה - הגיע המשיבה בקשה לצו לפי פקודת ביקון בית המשפט, בטענה כי המבקשים אינם מכבדים את פסק דין המוסכם. בית המשפט המחוזי קיבל את הבקשה, וקבע כי היה והבקשים לא שלמו את מלא סכום השומה במועד - ישלם כל אחד מהם קנס בסך 25,000 ל"נ לכל יום אייחור (כב' סgan הנשיא א' יעקב). על פסק דין זה הוגש ערעור, ויחד עמו הבקשה לעיכוב ביצוע שבפני".

3. במסגרת הבקשה נטען כי לאמתו של דבר המבקשים לא הוכיחו את הוראות פסק דין המוסכם, וכי הגם שהסכום לא שולם למנהל - בפועל אין בכך ממש הפרה. נטען גם כי בכל מקרה אין בידי המבקשים לשלם את סכום השומה - 12 מיליון ל"נ, אך שאין הצדקה להטלת הקנס היומי הגבוה, וכי אי-עיכוב ביצוע פסק דין יגרום למבקשים נזקכבד ביותר. המשיבים, מצדם, הדגישו כי המבקשים אינם מציתים להוראות פסק דין המוסכם ואינם משלימים למנהל את השומה שהוצאה.

4. במסגרת הדיונית בה עסקין היא בקשה לפי פקודת ביקון בית משפט. בכלל, העדר יכולת של המפרט לבצע החלטה שיפוטית - עשוי לשמש כהגנה מפני הליכי ביקון בבית המשפט (ראו: ע"פ 221/88 פenchsi נ' חזקי, פ"ד מב(2) 722, 724; ע"פ 6807/06 קוגלר נ' קוגלר, פסקה 9 (25.9.2007); בר"מ 5657/12 אירן נ' הוועדה 7.1.2013). כפי שציינתי בעניין פלונית: יש לבחון האם מדובר במניעה אובייקטיבית, וגם אם כן - האם החיבר יכול לנ��וט צעדים אשר יסירו את המנעה (בע"מ 3446/13 פלונית נ' פלוני (15.7.2013)).

במקרה דנא, המבקשים הבahirו כי הם יכולים לעמוד בתשלום השומה כדרישת המנהל - 12 מיליון ל"נ (ראו תצהירו של מבקש 2). הגם שאינו קובע כאן מסמורות באשר ליכולת הכלכלית של המבקשים, במסגרת הבקשה שלפניו לא ניתן להטעם מכך, וכך לא מן הפער העצום בין השומה שהוציא המנהל לבין הסכום המופיע בהשגה שהגישו המבקשים (כ-200 אלף ל"נ). בנסיבות אלו, סבורני כי על פני הדברים ישנו קושי מסוים בהורתת הקנס שקבע בית המשפט המחוזי על כנו - 50 אלף ל"נ לכל יום אייחור (לשני המבקשים). אך יש להוסיף כי המבקשים הציבו על מספר משוכות אותן תידרש המשיבה לעboro בטרם תירושמנה הזכיות בmgrash על שמה, למשל: הגשת תוכנית בניה עדכנית. משוכות אלו, אך נטען, אין אפשרות לעת-עתה את שינוי מצב הזכיות, וזאת אף אם ישלמו המבקשים את מלא השומה שדורש המנהל. נתונים אלו לרבעתיים, אך נטען, הן באשר לשאלת האם אכן הופרו הוראות פסק דין המוסכם, סבורה המשיבה כי אי התשלום גורם לעיכוב בהעברת הזכיות על שמה. במסגרת הבקשה שלפניי די לומר כי טענות המבקשים, על פני הדברים, הן בעלות משקל.

5. לנוכח כל האמור דומני כי בנסיבות העניין, ובשים לב גם לעמדות הצדדים בדיון ולשיקולים מעשיים, יש מקום

להיעתר לבקשתה לעיכוב ביצוע באופן הבא: פסק דיןו של בית המשפט המחויז, אודוטוי הוגש הערעור, יעוכב מהיום. זאת בתנאי שה蛮קשים ישלמו למנהל סך של 1,000,000 ₪ עד ליום 15.10.2014, וכן סכום נוסף של 1,000,000 ₪ עד ליום 4.12.2014. בהתאם לפסק הדין המוסכם, ניתן לשלם סכומים אלו תחת מחלוקת. המזciות תקבע את התקין העיקרי לדין בפני הרכב בתוך שישה חודשים.

ניתנה היום, י"ב באלו התשע"ד (7.9.2014).

שפט